

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 326/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MVDr. J. Ch., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. R. S., D., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Obvodného pozemkového úradu v Ž. v konaní o navrátenie vlastníctva k pozemkom vedenom pod sp. zn. ObPÚ 2009/00592 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MVDr. J. Ch. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2009 doručená sťažnosť MVDr. J. Ch., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Obvodného

pozemkového úradu v Ž. (ďalej len „obvodný pozemkový úrad“) v konaní o navrátenie vlastníctva k pozemkom vedenom pod sp. zn. ObPÚ 2009/00592.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ si na obvodnom pozemkovom úrade uplatnil 30. decembra 2004 reštitučný nárok podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. Žiadosť bola na obvodnom pozemkovom úrade zaregistrovaná pod č.: 2004/03211.

Sťažovateľ zmluvou o postúpení práv z 23. apríla 2009 postúpil všetky svoje práva a povinnosti vyplývajúce zo žiadosti na svojho vnuka T. B., ktorý ďalej splnomocnil na zastupovanie v konaní pred obvodným pozemkovým úradom advokáta, ktorý je aj právnym zástupcom sťažovateľa v tomto konaní pred ústavným súdom. Právny zástupca podal 18. mája 2009 obvodnému pozemkovému úradu sťažnosť pre nečinnosť. Obvodný pozemkový úrad listom z 19. mája 2009 T. B. oznámil, že postúpenie práv neakceptuje a naďalej za účastníka konania považuje sťažovateľa.

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Následne porušovateľ v predmetnej reštitučnej veci vydal prvú výzvu zo dňa 21. 05. 2009, v ktorej vyzval sťažovateľa, aby svoj reštitučný nárok doplnil o chýbajúce náležitosti a zároveň vydal rozhodnutie č.: ObPÚ 2009/00592-5 zo dňa 21. 05. 2009, v ktorom rozhodol o prerušení konania na dobu 3 mesiacov za účelom zadováženie predmetných dokladov, o ktoré žiadosť treba doplniť.

Dňa 01. 06.2009 porušovateľ zároveň rozhodol aj o podanej sťažnosti a to tak, že sťažnosť podanú JUDr. R. S.– advokátom ako splnomocneným zástupcom T. B. vzhľadom na neakceptovanie postúpenia práv považuje za neopodstatnenú.

Dňa 15. 06. 2009 podal právny zástupca JUDr. R. S. opätovne sťažnosť na nečinnosť porušovateľa ako správneho orgánu a na vzniknuté prieťahy v konaní, pričom predložil porušovateľovi plnomocenstvo zo dňa 29. 04. 2009, v ktorom sťažovateľ splnomocnil v plnom rozsahu svojho vnuka T. B. s tým, že splnomocnený zástupca môže v rovnakom

rozsahu splnomocniť aj tretie osoby. T. B. ako splnomocnený zástupca plnomocenstvom zo dňa 30. 04. 2009 splnomocnil na zastupovanie JUDr. R. S. Na túto sťažnosť zo dňa 15. 06. 2009 porušovateľ odpovedal listom zo dňa 01. 07. 2009 tak, že riaditeľka porušovateľa uviedla, že sťažnosť je čiastočne opodstatnená, avšak vzhľadom na veľké množstvo uplatnených reštitučných nárokov je problematické dodržiavať zákonom stanovené lehoty na vybavenie.“

Podľa sťažovateľa obvodný pozemkový úrad tým, že „Odo dňa podania žiadosti, t. j. dňa 30. 12. 2004 až do dňa vydania Porušovateľ za toto obdobie nevydal vo veci ŽIADNE rozhodnutie, nevyzval účastníka na doplnenie svojej žiadosti, nevykonal žiadne úkony...“, svojím postupom v tejto veci porušil ustanovenia § 3 ods. 1 až 3 a § 49 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Sťažovateľ tiež tvrdí, že „Porušovateľ tým, že vo veci počas niekoľkých rokov bezdôvodne nekonal hrubým spôsobom zasiahol do základného práva sťažovateľa garantovaného v čl. 48, ods. 2 Ústavy SR a to právo ne prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Tým, že porušovateľ vo veci nekonal a to bezdôvodne, spôsobil tým vo veci zbytočné prietahy. Napokon aj spisová značka (ObPÚ 2009/00592-5) je jasným dôkazom toho, že porušovateľ sa žiadosťou začal riadne zaoberať až v roku 2009!!! To, že reštitučných nárokov je uplatnených viacero však nie je dôvod na to, aby porušovateľ vo veci nekonal až takmer 4 a pol roka bez toho, aby čo i len oboznámil sťažovateľa so stavom vybavovania jeho žiadosti.“

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby o jeho sťažnosti ústavný súd takto rozhodol:

„1. Ústavnej sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné právo sťažovateľa priznané v čl. 48, ods. 2 Ústavy SR bolo porušené postupom Obvodného pozemkového úradu v Ž., č. konania: ObPÚ 2009/00592-5.

3. Obvodnému pozemkovému úradu prikazuje, aby v konaní vedenom pod č.: ObPÚ urýchlene konal bez zbytočných prietáhov.

4. *Sťažovateľovi MVDr. J. Ch. priznáva finančné zadostúčinenie vo výške 10.000,- € (slovom dvadsaťtisíc eur), ktoré mu je Obvodný pozemkový úrad Ž. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.*

5. *Obvodný pozemkový úrad Ž. je ďalej povinný uhradiť sťažovateľovi MVDr. J. Ch. trovy právneho zastúpenia podľa § 11, ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. a to za nasledujúce 2 úkony právnej pomoci za rok 2009 v celkovej výške 292,62,- € vrátane DPH: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 116,- €,- (+ 19 % DPH) + 6,95,- € (+ 19 % DPH) réž. paušál, 2. vypracovanie a podanie ústavnej sťažnosti vo výške 116,- € (+ 19 % DPH) + 6,95,- € réž. paušál (+ 19 % DPH), ktoré je porušovateľ povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. R. S. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústava podľa už citovaného čl. 127 ods. 1 podmieňuje právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb zistením, že ochranu tam uvedeným právam a slobodám neposkytuje iný súd. V opačnom prípade ústavný súd nemá dostatok právomoci na poskytnutie takejto ochrany a predbežne prerokúvanú sťažnosť musí odmietnuť (ide o tzv. princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu).

Skutočnosť, že sťažovateľ namieta porušenie označeného základného práva postupom obvodného pozemkového úradu ako prvostupňového správneho orgánu, privádza ústavný súd k záveru o nedostatku právomoci na preskúmavanie takého postupu. Ak sa totiž fyzická osoba alebo právnická osoba domnieva, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa podľa § 250t ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) domáhať na všeobecnom súde, aby tento vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. V prípade sťažovateľa teda existoval iný súd oprávnený poskytnúť ochranu jeho základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov i právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

Existencia právomoci všeobecného súdu vylučuje právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základnému právu sťažovateľa, preto bolo potrebné predloženú sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd nezaoberal nedostatkami formulácie petitu predloženej sťažnosti ani ďalšími požiadavkami formulovanými sťažovateľom v sťažnostnom návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2009